

תת"ע (פתח תקווה) 10534-02-25 - מדינת ישראל נ' מוסטפה מוטלק

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 10534-02-25 מדינת ישראל נ' מוטלק

לפני כבוד השופט עמית בר

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

מוסטפה מוטלק

נאשם

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק שניתן בתאריך 30.3.25 וזאת בהתאם לסמכותי מכח **סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982**.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב עליו נמסה הודעת אי שימוש ע"י שוטר שהוא בוחן תנועה.

פסק הדין ניתן לאחר שהמבקש נשפט בהעדרו. המבקש זומן לדין אך לא התייצב.

טענות הצדדים:

טענות המבקש:

לטענת המבקש, המבקש אינו ידע אודות הדין בעניינו ואף לטענתו לא קיבל זימון לבית המשפט. (סעיף 6 לתצהיר המצורף לבקשה).

לטענת ב"כ המבקש, הנאשם היה בדרך לעשות טסט.

כמו כן, ציין ב"כ המבקש כי הנאשם כונן חירום במד"א, עיקר פרנסתו כחובש ולכן רישיון נהיגתו חיוני לעבודתו, בשל כך מתקשה המבקש להמשיך בעבודתו.

טענות המשיבה:

עמוד 1

לטענת ב"כ המשיבה מדובר בדוח מסוג הזמנה לדין שניתן בגין עבירה שבוצעה ביום 17.1.25. ההזמנה לדין נמסרה לידי המבקש אשר חתם על הדוח במועד ביצוע העבירה.

לטענת המשיבה, הדוח נמסר למבקש כדין, אין די בטענותיו בכדי לבטל את פסק הדין ואף המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לביטולו.

עוד ציינה המשיבה כי צריכה להנחות את בית המשפט גישת בית המשפט ההעליון בנושא בזבז זמן שיפוטי.

משכך, המשיבה התנגדה לבקשה.

דין והכרעה:

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר לדון אדם בהיעדר בכתב אישום מהסוג בו הורשע הנאשם, וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר.

סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר הגשת בקשה לבטל את פסק הדין בתוך 30 יום.

השיקולים להם בית המשפט נדרש בדונו בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהגיש במועד את הבקשה להישפט.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון

סאלם (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה."

בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

המבקש זומן כדין לדיון.

המבקש לא התייצב לדיון.

אישור המסירה מצוי בתיק בית המשפט. ניתן לראות כי מדובר בתיק מסוג הזמנה לדיון. הנאשם חתם עליה במועד ביצוע העבירה כך שאישור מסירה תקין. לכן יש לראות במבקש כמי שזומן לדיון ובחר שלא להתייצב.

הנאשם לא הסביר בבקשה מדוע לא התייצב לדיון.

אין חשש לעיוות דין;

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18):

" על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

עוד נקבע כי על המבקש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

מתוך רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18):

ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחוייבים, כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

בסעיף 3 לבקשה מסר ב"כ המבקש כי **"המבקש יקדים ויאמר כי היה בדרך לעשות טסט בהתאם לצורך.."** בזהירות המתבקשת, נשקפת ממילותיו ראשית הודיה.

עוד אציין כי מעיון בדוח בחלק של דברי מקבל הדוח אותו צרף המבקש לבקשה, מסר המבקש לשוטר כי **"לא יודע שאין לי טסט"**, שכן טענת ב"כ המבקש לעניין הטסט הינה טענה סותרת את תגובתו של המבקש לשוטר במקום.

בכל מקרה, המבקש לא הצביע על שיקולים כבדי משקל שלהם פוטנציאל לשינוי התוצאה בפסק הדין שניתן לו בהעדרו.

עוד אציין כי למבקש שתי פסילות על תנאי להפעלה, כך שגם העונש אינו מחמיר.

שיהוי מעל ל 30 יום.

פסק הדין ניתן בתאריך 30.3.25 אך הבקשה הוגשה רק בתאריך 24.7.25 כחודשיים וחצי ממועד פסק הדין.

בסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 נכתב כך: **"לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע."**

במקרה זה מדובר בשיהוי ניכר מעבר ל- 30 הימים.

במקרה זה הנאשם ידע על מועד הדין ולכל הפחות היה צריך להגיש את הבקשה לביטול פסק הדין בסמוך לאחר הדין אם ידע שלא התייצב מסיבה מוצדקת.

עוד אציין, כי ביהמ"ש העליון התייחס לסוגיה של עצימת עיניים לעניין ידיעה על פסילה על תנאי במקרה של נאשם שלא היה מיוצג שידע שמתנהל כנגדו הליך אך לא ידע על תוצאות ההליך בע"פ 73/81 מדינת ישראל נ' אילן זלכה, פ"ד לה (4) 832: בקבעו:

"חזקה על נאשם אשר לא הופיע, כי יתעניין בדיעבד במה שקרה במשפטו, על-ידי פניה למזכירות בית המשפט, שאינה גוזלת הרבה מזמנו. על-כן, אף אם לא הייתה לנאשם ידיעה ממשית על הפסילה על-תנאי, ידיעה 'קונסטרוקטיבית' הייתה לו מכל מקום." (שם עמ' 834)

עניין זה נכון בשינויים המחוייבים לגבי בדיקת תוצאת ההליך אליו לא התייצב הנאשם.

סופיות הדין:

בית המשפט מחויב לתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ראה בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאזה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

לאור האמור;

משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדין;

משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו;

לאור השיהוי בהגשת הבקשה ממועד פסק הדין ועד להגשת הבקשה;

לאור עקרון סופיות הדין;

לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אב תשפ"ה, 11 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.